

105 років від дня народження П. М. Воронька (1913-1988)

Платон Микитович Воронько народився 18 листопада (1 грудня) 1913 року в с. Чернеччина на території теперішнього Охтирського району Сумської області.

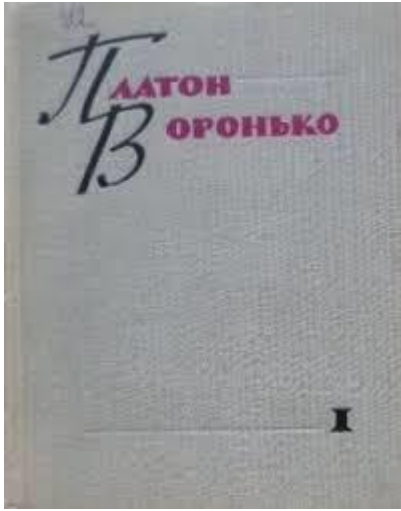
Виховувався в охтирському дитячому містечку-інтернаті. Навчався у Харківському автодорожньому інституті, після закінчення якого працював за фахом у Таджикистані. З 1935 — у лавах Червоної Армії. Демобілізувавшись, майбутній поет (він уже тоді писав вірші — здебільшого «для себе») повернувся на Сумщину, деякий час вчителював (викладав українську мову і літературу), а в 1937 вступив до Літературного інституту ім. М. Горького в Москві.

Після війни П. Воронько працював у редакції журналу «Дніпро». Був відповідальним секретарем по роботі з молодими авторами Спілки письменників України. Найбільший успіх серед ліричних творів припав на долю написаного невдовзі по війні вірша «Я той, що греблі рвав», який став хрестоматійним. Однією із характерних особливостей його творчості є тяжіння до народно-пісенної основи. Від народної пісні в поезії П. Воронька перейшли економність і динаміка мови, а також співучість вірша. Понад 60 віршів поета було покладено на музику.

На творче становлення П. Воронька істотно вплинули твори таких майстрів, як П. Тичина, М. Рильський та В. Сосюра. Він ніколи не прагнув до нарочитої оригінальності в мові чи формі своїх віршів, не вишукував образів та ситуацій, розрахованих тільки на ефект. У більшості своїх поетичних творів йому вдалося повно виразити ліричну ніжність і задушевність.

П. Воронько плідно працював також на ниві дитячої літератури. Він є автором понад 30 збірок віршів і поем та великої кількості книжок і книжечок для дітей. Тут вражає передусім жанрове розмаїття: це і вірші-замальовки, і віршовані оповідання, казки, балади. У дитячій поезії П. Воронька виявляються найкращі риси, характерні для «дорослої» поезії — художній лаконізм, багатство тематики, простота й барвистість мови, душевність, ліричність, розповідно-діалогічні форми, емоційність та образність.

Заслуги поета відзначені урядовими нагородами і преміями. Він — лауреат Державної премії СРСР (1951, за книги «Добрий ранок» і «Славен мир»), Державної премії УРСР ім. Т.Г. Шевченка (1972, за книгу «Повінь»), премії Ленінського комсомолу України ім. М. Островського (1962, за книгу «Драгі другарі»), літературної премії ім. Лесі Українки (1976, за збірки віршів «Всім по сім», «Читаночка», «Сніжна зіронька горить», «Облітав журавель», за драматичну поему для дітей «Казка про Чугайстра»).

Поет залишив свій яскравий слід в українській поезії. Своєю творчістю він вплинув на багатьох українських митців, зокрема на В. Симоненка, Д. Павличка та ін.

Платон Воронько помер 10 серпня 1988 року в Києві.

Джерело: <http://md-eksperiment.org/post/20170311-biografiya-platona-voronka>